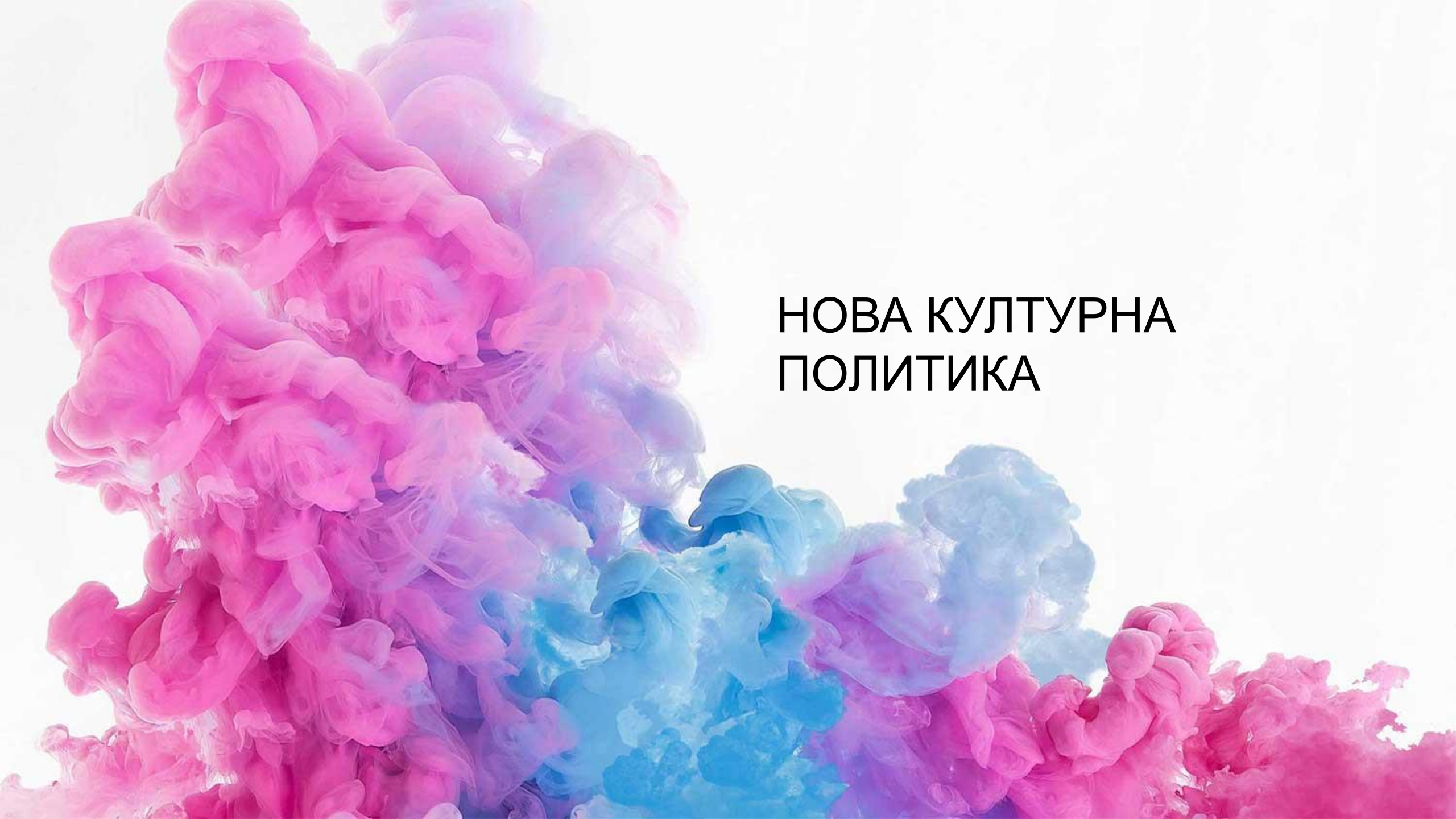

АНЖЕЛА
ДИМЧЕВА

ПОЕЗИЯТА – АКСИОЛОГИЧНИЯТ
ЕЗИК НА КУЛТУРАТА ПО ВРЕМЕ НА
ПЕТАТА МЕЖДУНАРОДНА
ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА – СОФИЯ, 1984

The background features a dynamic, abstract composition of swirling, cloud-like shapes in vibrant pink and blue colors. These shapes are concentrated on the left and bottom portions of the frame, creating a sense of movement and depth against a plain white background. The colors are soft and ethereal, resembling ink or smoke in water.

НОВА КУЛТУРНА ПОЛИТИКА

01

Культурно
взаимодействие

02

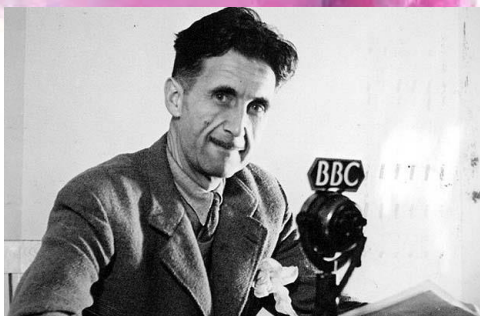
Глобализация

03

Изравняване

04

Толерантност

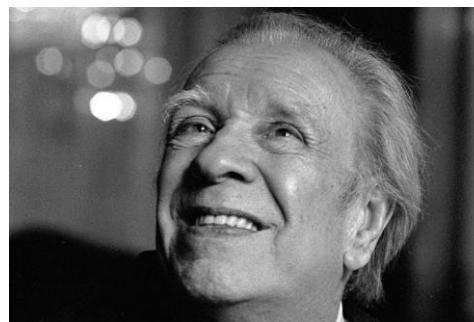
Джордж Оруел

Въвежда термина
„Студена война“ на
19 октомври 1945 г. в
есето „Ти и атомната
бомба“.

Димитър И ванов

„70-те и 80-те години
донасят отпадане на
партийните табути,
отслабването на
„вътрешната
цензура“ и прякото
общуване с
културата отвъд
„Желязната завеса“

Хорхе Луис Борхес

„Значението не е важно,
важното е една
определена музика,
определен начин да
се казват нещата“

Робърт Фр ост

„Няма ли сълзи за
писателя, няма и за
читателя. Не се ли
учудва писателят, не се
учудва и читателят“

П Е Т А М Е Ж Д У Н А Р О Д Н А П И С А Т Е Л С К А С Р Е Щ А –

СОФИЯ, 1984

- Дебати в секция „**Поезията в навечерието на ХХІ век**“. У част и е в з и м а т:
б ъ л г а р с к и т е а в т о р и В л а д и м и р Г о л е в, О р л и н О р л и н о в,
Б о ж и д а р Б о ж и л о в и Л ъ ч е з а р С т а н ч е в; ч у ж д е с т р а н н и т е
п о е т и: А н д р а ш Ф о д о р (У н г а р и я), Й о з д е м и р И н д ж е (Т у р ц и я),
Е р н е щ у М е л у К а щ р у (П о р т у г а л и я), Ч е Л а н В и е н (В и е т н а м),
Д ж о н Б а л а б а н (С А Щ), Б о р и с О л е й н и к (С С С Р), Ф а б и о
Д о п л и к е р (И т а л и я), М и х а й Б е н ю к (Р у м ъ н и я), Д о р о т и
Л а й в с и (К а н а д а), А р т у р о К о р к у е р а (П е р у), И в а н С к а л а
(Ч е х о с л о в а к и я), И л и о Ф и л и п о А к р о к а (И т а л и я), А р т у р о
О л о (Б е л г и я), Е в а М а с и а с (М е к с и к о), К ш и щ о ф Г о н ш о р о в с к и
(П о л ш а), Х а н с в а н д е В а а р с е н б у р г (Х о л а н д и я), М и р и а м
У о д и н г т ъ н (К а н а д а), К а р и л д а Л а б к а (К у б а), А р м а н д о
Т е х а д а Г о м е с (А р ж е н т и н а), М а р т и н Н а г (Н о р в е г и я),
Р о л а н д Ф л и н т (С А Щ), У в е Ф р и з е л (Ф Р Г), С а р а М а т х а й С т и н у с
(Д а н и я), К е м а л Й о з е р (Т у р ц и я).

Поезията като средство за комуникация

ПЪРВА ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА
Ерве Баен (Франция)

ВТОРА ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА
Рафаел Аберти (Испания)

ТРЕТА ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА
Мигел Отеро Силва (Венецуела)

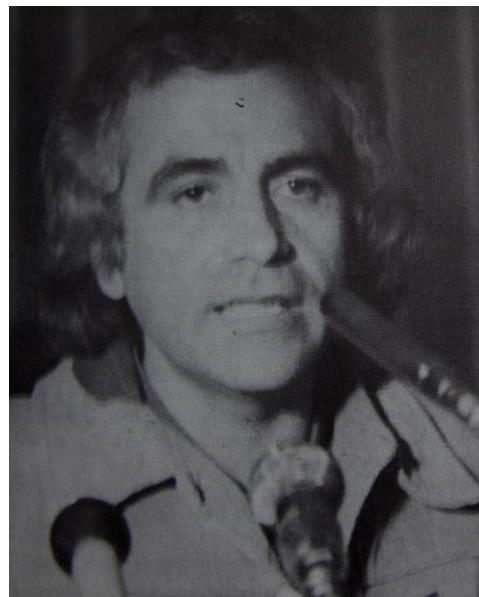
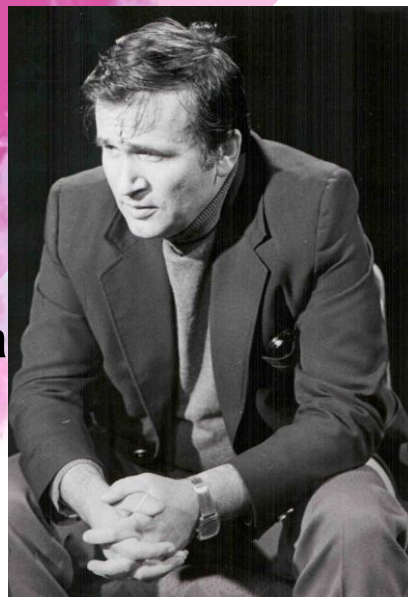
ЧЕТВЪРТА ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА
Джеймс Олдридж (Великобритания)

ПЕТА ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА
Ърскин Конгуел (САЩ)

ШЕСТА ПИСАТЕЛСКА СРЕЩА
Жоржи Амаду (Бразилия)

Корелация МИР - ПОЕЗИЯ

Ернещу Мелу Кащру
(Португалия)

„Поетичната дума –
това е нашият проект
за ХХI век, който ние
трябва да
реализираме: един
нов и светъл момент
на синтез, в който
всички чувства да се
слеят в едно
единствено чувство,
ведна единствена
посока и всички хора
да открият своето
диалектическо „аз“,
своето омиротворено
„аз“, което да бъде
символ на мир с

Преводите – мост между културите

Чрез многобройните преводи, генерирани от писателските срещи у нас, приобщаването към световната култура е усетено реално. Космополитизмът на постмодерната култура се имплантира в стила на пишещите у нас. Те се учат от Кенет Уайт, Ив Бонфоа, Андре дьо Буше, Жак Дюпен, Мишел Деги, Клод Естебан, Бернар Ноел (превод на Н. Кънчев), от Еме Сезер (превод на И. Бориславов), от Ханс Магнус Енценсбергер (превод на В. Константинов), от Робърт Пен Уорън (превод на Г. Рупчев и П. Няголов), от Джон Ленън, Томас Стърнз Елиът, Лоурънс Фърлингети и Алън Гинсбърг (превод на Г. Рупчев), от Робърт Блай и Голуей Кинел (превод на Г. Белев), от Силвия Плат, Оскар Уайлд и Тед Хюз (превод на В. Трендафилов), от Инокентий Аненски, Иван Бунин, Йосиф Бродски, Андрей Бели, Николай Гумильов, Владимир Висоцки и много др.

Приятелствата

А н ж е л а
Д и м ч е в а

“

В доклада е представен процесът на постепенно превръщане на чисто творчески срещи във фактор за разбирателство и толерантна културна политика в Европа в средата на 80-те години – факти, които показват, че още преди 35-40 години България предлага нов модел на политически диалог, и то в период, когато Европа е разделена на две антагонистични системи. Темата е актуална в обществено-политически план, защото междуетническите и религиозни сътолковения ескалират, а тяхното разрешаване не би трябвало да бъде оставено на военните стратегии.

”

Б л а г о д а р я з а в н и м а н и е т о !